

برداشت اول / نما خارجی / بیان

می‌گذرد. مرد سیب را هنوز در
دست‌هایش می‌بیند. به
سیب خیره می‌شود.
بانوی سپید
پوش و

رعد و برق در آسمان هویداست و مردی تنها در میهوت از آنچه در آسمان هاست. بی
اختیار این سو و آن سو رو و دن پناهگاهی است که او را نجات دهد.
صدای رعد و برق زیاد می‌شود مرد از اینکه نمی‌تواند جایی را برای پناه خود
باید مستحصل می‌شود. زانو می‌زند و دستهاش را به آسمان بلند می‌کند.
به ابرهای متراکم و تاریکی که رعد و برق می‌زنند نگاه می‌کند.

چشم‌ها التماش می‌کند و قطرات اشک از گونه‌های سرازیر
می‌شود قطرات اشک آن قدر زیاد می‌شود که از گوشه صورت او
به زمین می‌ریزند و زمین را مرتبط می‌کند و همزمان با
ریختن قطرات اشک باران نیز باریدن می‌گیرد. باران که بر
صورت مرد می‌خورد احساس می‌کند که آرامشی عجیب
وجودش را فرا می‌گیرد نفس عمیق می‌کشد. باران سریع تر
می‌بارد و مرد در زیر باران خیس می‌شود.

آهسته در باران قدم می‌زند در انتهای افق روی یک تپه
درختی را می‌بیند و احساس می‌کند آن درخت می‌تواند
پناهگاه خوبی باشد، لبخندی زیبا صورتش را شفاف می‌کند
و به سمت درخت به راه می‌افتد.

برداشت دوم / نما خارجی / زیر یک تک درخت

مرد نشسته و به درخت تکیه داده است. چشمهاش این سو و آن سو
را می‌کاود تا چیزی را که به دنبالش راهی این بیان شده است را بیابد.
باران قطع شده است و صدای بلبل به گوش می‌رسد. مرد سرش را به
سمت شرق می‌چرخاند و رنگین کمانی زیبا را در انتهای است می‌باید. و به
وجد می‌آید از جا بلند می‌شود و به سمت رنگین کمان بر می‌گردد. میهوت در
نگاه به رنگین کمان است.

دست به شاخه درخت می‌گیرد که ناگهان سیبی سرخ از لایه‌لای شاخه‌های آن به
زمین می‌افتد. مرد خم می‌شود سیب را بر می‌دارد. سیب سرخ و زیباست.
مرد سیب را بمو کشد. از عطر سیب سر مست می‌شود می‌دود تا خود را در
هفت رنگ زیبای آن رها کند. آن قدر می‌دود که در انتهای افق گم می‌شود.

برداشت سوم / نما خارجی / اطراف مسجد الحرام

مرد سیب بدست همچنان می‌دود احساس می‌کند در فضای رنگین کمان
است. جهان پیرامونش را هاله‌ای از هفت رنگ تشکیل داده است. بسیار
خوشحال است که به رنگین کمان دست پیدا کرده است، می‌ایستد. نگاهی به
آسمان می‌کند. چشم‌هاش فضا رنگارنگ پیرامونش را دور می‌زند که ناگهان احساس
می‌کند در مقابل کعبه ایستاده است.

از فرط شادمانی همچنان که سیب را در دو دست گرفته است به سمت کعبه می‌نشیند مبدأ
رنگارنگی فضا را می‌باید مردم در حال طوف هستند که ناگهان بانوی را می‌بینند از سمت کعبه
می‌آید. سپید پوش و کودکی روی دستهاش جاگرفته است. کودکی که سبز پوش است. مرد
چشم‌هاش از فرط شادی بارانی می‌شود
گریه می‌کند. و آن بانوی سپید پوش و فرزند سبز به سمت مرد می‌آیند. مرد دستهاش را
به سمت آنها می‌کشد و سیب را به آنها تعارف می‌کند. بانوی سپید پوش از کنار مرد

فرزند سبز ناپدید می‌شوند.
مرد به دنبال آنها می‌گردد. اما می‌بیند تمام کسانی که برای طوف کعبه أمده‌اند سیب
سرخی در دستهاشان است.
صدایی از آسمان می‌آید صدایی که با طین زیبا می‌گوید: «السلام عليك يا
على بن ابی طالب»

داند جنتی

رنگین کمان و سیب

فیلم نامه مكتوب